

Zamyšlení
nad užitím čepelě

Massaché de Jean-mien
Mistr meče

Vybrané eseje k potřebám Rytířské akademie ve
Val Royeaux

J. Jednoruční zbraně

Čelil jsem Antivanským šermířům,
Fereldenským Popelavým válečníkům i zášťodníkům
Mlžných bojovníků Seheronu; Doz však pomineme
jejich specifické tituly a triky, jsou to všechno jen a
pouze muži, kteří chtějí zabít svého nepřítele, ale potřebují
k tomu jednu ruku volnou. Antivanskí duelisté raději
nabídnou protivníkovi užší cíl a obětují útočné možnosti
levoruční dýtky. Popelavi potřebují volnou ruku pro
komunikaci se svými mabari, a k tomu lehčí zbraň pro
rychlý vstup do otevíření, která po zteči psů zůstanou.
Mlžní bojovníci spoléhají na plížení a rychlost; nemohou
si tak dovolit těžké štáty.

Při střetu s takovým protivníkem je třeba cítit jeho rychlost. Jeho ruce a nohy se budou zpravidla hodně pohybovat; ignoruj je. Sleduj jeho boky a ramena. Nejprve ho zbav výhod, které mu poskytuje terén a jeho spolubojovníci, nebo jich využij proti němu. Jakmile navážeš kontakt s jeho zbraní, přemož ho. Nemá štít a nemusíš se obávat druhé čepele.

Ve chvíli, kdy jsi sám donucen bojovat podobným stylem, musíš se rozhodnout, zda budeš bojovat jako šermíř, jednoručně, nebo jako rytíř. Pokud bojuješ jako šermíř, zakroč zadní nohou pro zúžení cíle, který poskytuješ nepříteli - nemáš totiž štít, kterým bys kryl tělo, ani druhou zbraň, kterou potřebuješ dosáhnout. Soustřed se na rychlost útoku a ustupuj dle potřeby, když se nenaskytne otevření. Pokud bojuješ jako rytíř,

použij svého nátepuku a rukavice jako štítu a pokus se nepříteli vyrvat zbraň. Moje levá paže nese stopy takových chvil; na mých protivnících se ale podepsaly hůře.

Nejlépe samozřejmě bude, pokud v první řadě nepřijdeš o štít; bitovní pole však není místem, kde lze spoléhat na ideální okolnosti.

II.

Obouruční zbraně

Válečník třímající obouruční zbraň je postrachem řadových vojáků; pro rytíře není však o nic nebezpečnější než jakýkoli jiný protivník. Zručný bojovník může padnout pod obouruční sekerou nebo kladivem z tří důvodů: buď ho v žaru bitvy úder překvapí; nebo se mu nemůže vyhnout kvůli vlastnostem bojiště či vlastním zraněním; a nebo, a to je nejobvyklejší, špatně zareaguje.

My sami obouručními zbraněmi pohrdáme, a proto proti nim málokdy trénujeme. Myslím si, že to je chyba, a doufám, že to v budoucnu napravíme. Viděl jsem příliš mnoho dobrých bojovníků zemřít pod úderem

obouručního štádiva, protože ránu kryli štítem - místo aby ji odklonili. Viděl jsem dobré bojovníky propadnout hněvu či strachu a zaútočit přímo, jako by mohli riskovat zásah utržený obouruční zbraní stejně jako zásah lehkým mečem nebo dýtkou. V zápalu boje takové věci napadají i cvičenou mysl. Ti, kdo se těmito nebezpečným myšlenkám neubrání, zemřou.

Stleduj tu zbraň, však jen abys posoudil její délku. Stejně jako v každém jiném boji ti protivníkovy loky a ramena prozradí jeho úmysly. Velké zbraně jsou nebezpečné pouze v pohybu nebo v horním náprahu. Je nutné ustoupit, však jen při skutečném ohrožení. Dokud protivník postupuje vpřed, ale ve skutečnosti není připraven udeřit, je třeba rychle vstoupit do jeho prostoru, zasáhnout ho, a vrátit se do obranného střehu

v bezpečné vzdálenosti dříve, než je připraven k útoku. Je možné, že ho skolí až desáté zranění. I po tom devátém ti ještě může srazit hlavu z ramen, pokud nebudeš ctít prostor, který jeho zbraň pokrývá.

Dokud takovou zbraň sám držíš v ruce, pracuj se vzdáleností a nereaguj na soupeře, který je mimo dosah. Do střehu se budeš vracet pomaleji, než kdyz máš v ruce meč a štít. Držuj svou zbraň v pohybu a měř a rozvaž každý útok. Nenápadné zkrácení střehu a následný rychlý výpad oklame mnohé protivníky; budou předpokládat, že jsou mimo tvůj dosah, a pak zazmatkují při obraně. Takto zabiješ většinu těch, kdo se ti postaví. Při boji tímto způsobem si budeš připadat spíše jako řezník než hrdina - živi si to ale mohou sami před sebou obhájit, zatímco mrtví ne.

III.

Štít

Začátečník prisuzuje své čepeli největší důležitost, zatímco štít pokládá jen za vhodný nosič pro znak svého rodu. Tomu se ostatní smějí; ale ti starší studenti, kteří svůj štít považují za záruku nezranitelnosti od samotného Tvůrce, nejsou o mnoho moudřejší. Válečníka, který se vrací z bitvy se štítem zprohýbaným a poškozeným, možná budou chválit za jeho udatnost. Ale válečníka, který se vrací se štítem sotva lehce poškrábaným, by měli chválit za jeho bojové umění.

Damatuj na to, že každý železný štít byl údery tvarován, a další údery ten tvar mohou rozbít. J zásah,

který štítem neprojde, proniká nárazem skrze něj do paže a ramene - šok a bolest tak mohou udolat i toho nejsilnějšího bojovníka. V duelu proti osamělému protivníkovi můžeš získat výhodu tím, že vytkryješ úder štítem přímo, abys mohl na oplátku zasadit vlastní.

Dokud bráníš bezbranného, možná nebudeš mít na výběr. V jakémkoli jiném případě, proti jednomu i více protivníkům, je lépe štítem zakrýt pohyb tvých boků a ramen; donutíš protivníky sledovat tvůj štít a ne tebe.

Na to pamatuj i tehdy, pokud štít drží tvůj protivník. Tvůj cíl není štít, ale ten, kdo ho drží.

Obkroužení či zablokování jeho štítu ti může poskytnout výhodu. Pokud to selže, zasypávej ho údery, dokud se neunaví a nezačne dělat chyby v obraně. Pokud nejsi ani dostatečně zručný, abys obešel jeho kryty, ani dostatečně zdatný, aby ho unavil, nejspíš zemřeš.

IV.

Střelci

Bojovat s protivníkem, který je ozbrojen lukem či kůsí, není složité - jen často nesnadné.

Střelec s kůsí musí zbraň po každém výstřelu natahnout. Pokud je sám, kryj se za překážku a vyprovokuj ho k výstřelu, kterým mine; pak zkrat vzdálenost dřív, než stihne znovu nabit a vystřelit.

Pokud jich je mnoho, přibližuj se z boku: budeš tak čelit jednomu po druhém a protivníka, kterého máš před sebou, navíc využiješ jako štít - zbývající střelci nebudou mít volnou palebnou linii a nebudou tě moci ohrozit z boku nebo do zad. Nevstupuj doprostřed mezi ně a nespolehej

na to, že budou váhat se střelbou z obavy, že zasáhnou
jeden druhého.

Voják s krátkým lukem už je nebezpečnější.
Zaútoč stejně jako na protivníka s kuší, ale přijmi fakt,
že nejspíš bude pálit opakovaně. Přibližuj se kryt
štítem, i na úkor rychlosti. Málolukterý voják je skutečný
mistr lukostřelec; ti, kteří nezazmatkují a zvládnou vůbec
založit šíp, vystřelí v rychlosti a slabě. Je
pravděpodobné, že jejich šíp se od tvého štítu či zbroje
odrazí - neprorazí ji.

Málolukterý voják má dovednosti a sílu na to, aby
plně využil výhod dlouhého luku. Respektuj ty, kdo to
dokážou. Pokud čelíš takovému protivníkovi, kryt se za
překážky je jedinou účinnou obranou. Pohybuj se rychle
napříč jeho zorným polem, donutíš ho tak neustále se

přizpůsobovat tvému pohybu. Nepřibližuj se k němu přímo - krom situací, kdy ho tví spolubojovníci mohou rozptýlit. Štřela z plného nátahu dlouhého luku prorazí plátovou zbroj rytíře i na sto kroků.

Souboj mezi střelcem a rytířem je soubojem lstivosti s trpělivostí. Příklad často jsme trpělívi - oděni v těžkých zbrojích - tváří v tvář lehkoděncům, kteří na nás doráží. Ačkoli mě střelci rozčilují stejně jako každého rytíře, je dobré s nimi bojovat, abychom si připomněli, jak být lstiví; jak udolat protivníkovu trpělivost a zvítězit.

V.

Zaškovníci

V přímém střetu není lehce oděný protivník s krátkými zbraněmi pro cvičeného rytíře velkou výzvou. Ne všechny souboje jsou ale duely. Pokud budeš předpokládat, že tvůj protivník sdílí tvé hodnoty a zásady, zemřeš. Jediné pravidlo, na kterém se většina bojovníků shodne, je, že je lepší nezemřít - a Šedý strážce nebo císařův osobní ochránce by mohl rozporovat i tuto zažitou pravdu.

Zaškovník zaútočí v momentu překvapení; bude se spoléhat na spolubojovníky, aby od něj odváděli pozornost. Ve velké bitvě s mnoha bojovníky na obou stranách

předpokládej, že nepřítel má mezi svými vojáky i
záškodníky. Dokud bojuješ ve formaci, nemůžeš si
dovolit porušit obranu a vyrazit vpřed, abys využil
zdanlivé výhody; tím bys nechal ty, kteří na tebe
spolehají, nechráněné. Dokud bojuješ sám, vyhýbej se
bojovým manévřům, které mohou narušit tvou obranu.

Když víš, že čelíš záškodníkovi, pamatuj na to, že
jsi lépe chráněn zbrojí než on. Bude se skrývat;
nepronásleduj ho do stínů, kde je nejsilnější. Bude na
tebe dorážet z bezpečné vzdálenosti; nenech se
vyprovokovat. rytíř si zaslouží lepší smrt než ránu
otrávenou dýkou v nechráněném podpaží - taková smrt
ale čeká na ty, kdo ztratí trpělivost a budou se hnát za
protivníky, které považují za neškodné úcty.

Bud klidný, metodický, rozvážný; počkej, až tvůj

protivník podlehne obavám z tvé čepele a štítu. Až se to stane, přesvědčí sám sebe, že může zaútočit přímo; že jeho čepele jsou dost rychle na to, aby proklouzly kolem tvého štítu. Pak se o to pokusí, a pak ho můžeš zabít.

VJ.

Mágové

Mágové nejsou démoni ani nestrvůry. Jsou to muži a ženy jako všichni ostatní, až na jejich umění ovládat zbraň, která náleží málokomu. Nemyslím si, že by všichni mágové měli být popraveni, jak věří jiní - to je třeba vyjasnit. Každý mág ale prochází životem se zbraní tasenou a ve střehu, ať už chce nebo ne. Ti, kdo tvrdí, že mágové jsou neškodní, by se měli zamyslet nad tím, kde se renegádi naučili tak dovedně dštit oheň, kdož templáři útočí; kde se naučili tak dovedně zabíjet. My na Akademii velmi dobře víme, že každé umění vyžaduje cvik.

Dočud bojješ s mágem, musíš se k němu
přiblížit na kontaktní vzdálenost, bez ohledu na nebezpečí
a riziko, že tě kouzly přemůže - nemáš na výběr.

Mágův útok málotdy dopadá stejnou silou jako čepel
rytíře, často s sebou však nese nepřirozené působení:
ohně, který tě uvaří ve zbroji; blesky, které ti ochromí
končetiny; a tak dále. Dočud se budeš držet zpět, dáš
mu čas, aby proměnil bitevní pole a získal výhodu -
vyvoláním ledových zátarasů, démonů či ohně, kterým
planou čepel jeho ochránců. Víme, že válečník, který
onládá podobu bitvy, nejčastěji vítězí. Musíš ho neustále
nutit, aby na tebe reagoval; musíš neustále pokračovat v
útočtu.

Mágové velmi zřídka nosí těžkou zbroj, ale dokáží
se magií zaštitit stejně účinně jako rytíř pláty.

Mnohokrát jsem řekl, že máš sledovat protivníkovu ramena a boky, ne jeho ruce - pokud ale bojuješ proti mágovi, jeho paže a ruce budou pravděpodobně tvé jediné vodítko. Pokud je jeho tělo nějakým způsobem chráněno před tvou čepelí, pokus se zmást a zaplést jeho paže nebo ho srazit na zem. Není to elegantní ani čestné, ale když bojuješ s mágem, nejde ti o čest. Jde ti o přežití.